

שַׁבַּת הַאֲרִיז״ל

אור" ואין ספק כי כמו שהיצר נקראת עבד ושפחה בערך
עולם האצילות ונקרא קליפין ולבושין דחול (כמזכר בהקדמת

ספר התיקונין ד"ג ע"ב) וז"ל וביומי דחול לביש עשר כתות
דמלאכיא דמשמשי ליי"ס דבריא ווא"כ אין לתמוה כי
התורה אשר שם שהיא המשנה תהיה נקרא שפחה
וקליפין דתורה דאצילות וז"ס כל הבשר חציר הנ"ל
במאמר הראשון כי כמו שהחטה שהיא בגימטריא כמנין
כ"ב אותיות התורה הגנוזה תוך כמה קליפין ולבושין
שהם הסובין והמורסן והתבן והקש והעשב הנקרא חציר
כן המשנה אצל סודות התורה נקרא חציר וזה נרמז (בס"ה
פ' כי תצא בר"מ דרע"ה ע"ב) אצל רבנן ווי לאינון דאכלין תבן
דאורייתא ולא ידעי בסתרי אורייתא אלא קלין וחמורין
דאורייתא קלין אינון תבן דאורייתא וחמורין אינון חטה
דאורייתא ח"ט ה' אלנא דטוב ורע וכו'.

ואלו באתי להרחיב דרוש זה לא יספיקו מאה
קונטרסין בלי ספק בלי שום גוזמא האמנם החכם
עיניו בראשו כי דברי אמת אני אומר ואל יתמה האדם
בראותו ס' הזוהר איך קורא אל המשנה שפחה
וקליפין כי עסק המשנה כפי פשטיה אין ספק שהם
לבושין וקליפין חצונים בתכלית אצל סודות התורה
הנגזזים ונרמזים בפנימיותה כי כל פשטיה הם
בעה"ז בדברים חומרים תחתונים:

אמנם הם קליפין טובים למאכל כקליפת קנה הבושם
ולכן בהיותם מביני פשטי המשנה כהלכתא בלתי
טעות נקרא עץ הדעת טוב אבל כאשר ח"ו שונים בה
ומטמאים את הטהור ומכשירין את הפסול ומתירין
את האיסור אז נהפכת לעץ הדעת רע ומר להם (ש)
(המשך בשבוע הבא בע"ה ובלי נדר) (הקדמות, מובא בס' עץ החיים)

דְּרָכֵי הָאֲרִיז״ל (ספירת העומר)

א' ביום שביעי של פסח יש חיוב מצוות עונה.

ב' גם טוב לאדם לכוין במ"ט ימים אלו לתקן כל אשר
חטא בכל הז' ספירות והמשל בזה בהיותו בשבוע א'
יכוין לתקן את אשר חטא ופגם בספירת החדש ובשבוע
הב' יכוין לתקן את אשר חטא ופגם בספירת הגבורה
וכעד"ז בז' השבועות. (השבועות הם כנגד ספירות,
חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות).

ג' גם ראיתי למורי האריז"ל מקפיד וזהיר מאד לומר
אחר ספירת העומר מזמור אלקים יחננו כו' כולו מעומד
ולכוין בכל יום ויום מן המ"ט ימים בתיבה אחת ממ"ט
תיבות שיש בזה המזמור.

ד' גם יכוין באות א' ממ"ט אותיות שיש בפסוק ישמחו
ויננו כו' וזה מספר אותיות המ"ט של הפסוק ישמחו
ורננו כו' כדי שלא תטעה בהם תיבת לאמים חסר ו'

**אין לקרוא בשפ"א בזמן התפילה וקס"ת.
לכבוד רבנו הגדול מר"ן ר' עובדיה יוסף בן גורגיה
זצוק"ל.**

שַׁבַּת זְוֵהב"פ – הַתְּשֵׁ"פ.

זמני כניסת ויציאת השבת.

ת"א	י"ב	ת"א
18: 47	18: 30	כניסת שבת -
19: 39	19: 41	יציאת שבת -
20: 27	20: 29	רבנו תם -

פְּנִינֵי פְּסוּזָה (תורת הו"ז)

הנה מבואר כי תורתנו הקדושה כלולה ונמצאת בכל ד'
עולמות אבי"ע ובהיותה בעולם האצילות אז נקראה
קבלה כי שם היא מופשטת מכל הלבושים הנקרא פשט
מלשון "פְּשִׁטְתִּי אֶת כְּתָנְתִּי" שהוא בחי' המלבושים
החיצוני שהוא ע"ג עור אדם המתפשט מעליו לפעמים
וזהו עיקר מלת פשט. ואמנם בעולם
האצילות אשר שם הקב"ה יושב ועוסק בתורה כנזכר
במדרשי רז"ל על בריאת העולם שהיה הקב"ה מביט
בתורה ובורא עולמות ואין ספק כי לא כמעשה אדה"ר
ולא כמעשה דבני חרי וכמעשה אתונו דבלעם וכיוצא
בהם בהיותם כפשוטם היה משתעשע בהם הקב"ה
אלפים שנה קודם שנברא העולם ובורא בהם עולמות.

אמנם שעשועות של הקב"ה בתורה והיותו בורא בה את
העולמות היתה בהיותו עוסק בתורה בבחינת הנשמה
הפנימית שבה הנקרא רזי תורה הנקרא מעשה מרכבה
היא חכמת הקבלה כנודע אל היודעים וטעם הדבר הוא
להיותו עולם האצילות העליון מאד טוב ולא רע דלא
יכיל להתערבא עמיה קליפה ועליה אתמר "וכבודי
לאחר לא אתן" ולכן גם התורה אשר שם איננה רק
מופשטת מכל לבושי הגופנים משא"כ למטה בעולם
היצירה עולם דמטטרו"ן הנק' עבד טוב והוא הנקרא עץ
הדעת טוב מסטרא (דטוב) ומסטרא דסמאל שהוא
קליפין דיליה נקרא עבד רע כי התורה אשר שם הם
הנקראים שפחה כנ"ל וכנזכר (בזוהר פרשת בראשית שם דף כ"ז
ע"א) ולכן נקראת משנה לפי ששם יש שינויים הפוכים טוב
מסטרא דעבד טוב היתר כשר טהור רע מסטרא דעבד
רע איסור טמא פסול.

וכמ"ש חכמים ז"ל במחשכים הושיבני כמתי עולם
זה תלמוד בבלי אשר איננו מאיר אלא ע"י ספר הזוהר
הם רזי תורה וסותריה אשר עליהם נאמר "ותורה

תשפוט מלא ו' תיבת משור מלא ו' (לפי סדר הכוונות לספירת העומר).

ה' גם יכוין כונה אחרת והיא בשם בן מ"ב הרמוז בר"ת תפלת אנא בכח גדולת כו' והוא אֲבִיזֵי"ץ וחבריו שהם ז' שמות ובכל שם ו' אותיות. בשבוע הא' תכוין לשם הא' שהוא אֲבִיזֵי"ץ ותחלקהו בז' ימי השבוע ההיא בזה האופן אות א' בליל א', אות ב' בליל ב', אות ג' בליל ג', אות ד' בליל ד', אות ה' בליל ה', או ז' בליל ו', וכל ה' אותיות עצמם (אֲבִיזֵי"ץ) בליל ז', ועד"ז בכל שבוע בשם של חלקו. (שבוע ב' קָרְעֵשֶׁט"ץ וכו').

ו' ענין הגילוח במ"ט ימים אלו לא היה מורי האריז"ל מגלח ראשו אלא בערב פסח ובערב חג השבועות ולא היה מגלח לא ביום ר"ח אייר ולא ביום ל"ג לעומר בשום אופן. ענין ל"ג לעומר שאסור בהספד ותענית ובנפילת אפים דע כי הנה מ"ט ימי העומר הם ימי הדין כנ"ל שהם סוד הש"ך דינים המתמתקים בימים האלו בענין העומר, והטעם הוא לפי שעדיין זעיר אנפין (הנהגת עם ישראל) הוא כל מ"ט ימים אלו בבחינת קטנות עד חג השבועות. ובזה יתבאר טעם ענין מיתת כ"ד אלף תלמידי ר"ע בימים האלו והטעם למה פסקו למות בל"ג לעומר כי יום ל"ג לעומר שהוא סוד אותיות המתחלפות שהוא יותר רחמים ולכן אז פסקו תלמידי ר"ע מלמות.

באמרי האריז"ל.

(היות וימי העומר הם זמן קטנות וימי דין, נביא מאמר בענין הנ"ל) ובזה יתבאר לך לשון מאמר א' מס"ה (בפ' בשלח בד' נ"ב ע"ב) בענין קריעת ים סוף בפסוק **"מִדֵּה תִצְעֶקְ אֲלֵי" וְאָמַר שֵׁם רִשְׁבִּי ע"ה בהאי מלה לא תשאל ולא תנסה את ה' ובודאי שביאור המאמר הזה עמוק מאד כיון שמצינו לרשב"י ע"ה שהפליג בהסתרת סודו ואמר בהאי מלה לא תשאל.**

וביום שמורי האריז"ל ביאר לנו המאמר הזה היינו יושבים בשדה תחת האילנות ועבר עליו עורב אחד צועק וקורא כדרכו ומורי האריז"ל ענה ואמר אחריו ברוך דין האמת שאלתי את פיו וא"ל כי א"ל העורב ההוא כי לפי שגילה הסוד הזה לכל בני האדם בפרהסיא לכן נענש בעת ההיא בב"ד של מעלה וגזרו עליו שימות בנו הקטן ותיכף הלך לביתו ובנו היה מטייל בחצר ובאותה הלילה חלה את חליו ומת אחר ג' ימים רחמנא ליצלן ולכן ראוי לכל בעל נפש הרואה הדברים האלו להסתירם בתכלית ההסתר זולת הכלל הנודע בכל החכמה הזו כי כבוד אלקים הסתר דבר ואין מקום להאריך בזה כי הדברים נודעים וכל מה שיסתיר האדם הסודות מלגלותם למי שאינו ראוי הוא משובח ומכובד בפמליא של מעלה. והעושה היפך מזה מכניס עצמו בסכנה עצומה בעוה"ז במיתת עצמו בהכרת ח"ו ובמיתת בניו הקטנים נוסף על עונש נשמתו בגהינם שאין קץ לעונשו וכמו שהזכיר רשב"י ע"ה בסוף אדר"ז וע"ש. והטעם שנענש מורי האריז"ל בביאור מאמר זה וכמו שהזכיר רשב"י ע"ה עצמו שאמר בהאי מלה לא תשאל הענין הוא כי הנה נודע שאין החיצונים נאחזין אלא

במחין של קטנות כי הם דינין תקיפין ובהיות האדם מתעסק בסודות התורה אם יהיה בענין זמן הגדלות העליון או בשאר דרוש חכמת האמת שהם ענינים למעלה אין לאדם כל כך סכנה כמו בזמן שעוסק בסודות זמן הקטנות כי בהתעסקו בהם הנה החיצונים מתעוררים בהם ומתאחזין שם ומזכירים עונותיו של האדם המתעסק בהם. וז"ס משה רבינו ע"ה רבן של נביאים שנא' בו וינס משה מפניו והטעם הוא לפי שענין המטה אשר נהפך לנחש הוא בחי' קטנות דז"א הנקרא נחש כמ"ש בע"ה ובהיותו מתעסק בדרוש ההוא נתיירא וינס מפניו ולכן הסוד הזה צריך להעלימו אם מפאת עצמו ואם מפני שאין אנו יודעים אמיתתו אפי' טפת גרגיר של חרדל מן הדרוש ההוא.

יזודי האריז"ל

להסיר הגאווה יכוין בשם י"ה, כי גאווה בגימ' י"ה וגם יכוין י"ה במילוי כזה "יוד, ה"ה", וכשנסיר י"ה פשוט ישארו אותיות ו, ד, ה' שהם בגימ' גאווה. וזה סוד "אשירה לה' כי גאה גאה" והם ב' פעמים גאווה הנזכרים כי כל גאווה שורשה ב י"ה הנזכרים. (מחברת הקודש)

שבחי האריז"ל / סיפור.

כתב המהרח"ו סמוך לפטירת מורי האריז"ל אמר לי. הנה בן אחד יולד לך עתה וכבר אשתך מעוברת ממנו, והוא גדול ת"ק מדרגות על מדרגתך, ויש ספק אם יחיה. ויפטר מורי האריז"ל, וגם הבן הנזכר נפטר אחר שנה וחצי. וקראתי שמו יוסף, והיה תכלית הדעת. ושבוע אחד קודם שנפטר דיבר דברי נבואה. (ספר החזיונות)

לכבוד השי"ת ולעילוי שכינת עוזנו בביאת הגואל ובנין בית המקדש לע"נ מתי ישראל ולהבדיל לרפואת כל חולי עם ישראל ולזרע קדש של קיימא לכל החשוכי בנים וזווגים הגונים לכל הצריכים ופרנסה טובה ושפע רב ברוחניות ובגשמיות לכלל ישראל

לרפואת: אריאלה בת רבקה, ופרחיה בת רינה, ח' חיים בן שרה, ח' אברהם רוני בן מרים, ח' אביחי נחמיה בן אלנה, מירה בת בת שבע, מיכל בת בלוריה, יניב בן טובה, משה בן רוזה, שקד בן אילנית, בר בת לימור, הי"ו. לזווגים טובים במהרה לבתיה תמר, שירה, אביגיל, יהודית ברכה, ברוריה, יעל, בנות מירה מרים אסתר. אפרת ב' תמר, בני ובנות חיה ושאלתיאל משה. מלכה ב' שמחה. תהילה ושירה ב' אסתר ברכה, נעמי ב' אילנה, אברהם ובת חן ושירה ב' מרים, נעמה ב' סיגלית, ארז ואסתר שרה בני אריאלה, חוה רבקה ורות ב' תמר. יהונתן ב' אורנה. אילאי ואריאל ב' מיכל. לע"נ רבקה בת שושנה, ח' אשר ויששכר בני בת שבע, הרב אליהו בן עיישא, ח' חיים בן בלנקה, יהודה בן קמרה, אליהו בן נרקיס, לאה פייגא בת רחל, מרים בת שרה, מרסל בת חביבה, ר' דוד בן רחל, נחמה בת יוכבד, (נא ללמוד לע"נ הערירים – משה איתן אלון בן חביבה, שרה בת בלומה, אסתר ברושטיין בת שרה)

למעונינים ללמוד או לפתוח שיעור בתורת האריז"ל נא ליצור קשר יו"ל ע"י כולל ה' אחד הר נוף י-ם עורך ישי ג. הי"ו להקדשות/ לע"נ / לרפואה ותרומות טלפקס 029666012 במיל [yg131327@gmail.com](mailto:yq131327@gmail.com) לקבלת העלון

העלון טעון גניזה

שבת שלום